

Znamení

Domnívám se, že lidé vyhledávali znamení od nepaměti, protože od nepaměti se museli rozhodovat. Jestli mají jít dnes na mamuty, nebo na kance, jestli si mají vzít za ženu Anku, nebo Manku, či jestli mají jít na sever, nebo na jih.

Znamení jsou všude a člověk si vybírá ta, která fungují, říká pan Pratchett. Protože jde vlastně o kratičké záblesky vzpomínek a malých předtuch, jde o zvláštní události a náhody, kterých si všímáme právě proto, že je hledáme. Jako když se soustředíme na žlutou barvu, Paříž nebo meloun. Najednou uvidíme, kolik aut je žlutých, všimneme si reklamy s Eiffelovkou a uvědomíme si, že náš soused instalatér se nejspíš jmenuje Meloun, protože to má napsané na dodávce.

Taková znamení jsou a nejsou magií.

Odpověď téměř na všechno se ukrývá v nás, stejně jako se v nás často ukrývá klíč k úspěchu, klíč k uzdravení či ke štěstí. Jen to všechno bývá někde hluboko zasuté, někdy dokonce natolik hluboko, že to vlastně ani neexistuje.

Rozhodujeme se, vážíme pro a proti a pokoušíme se sladit rozum a cit, které jsou obvykle v protikladu. Mnohdy ani znamení zdánlivě nehledáme, přesto se nám jich dostává. Většinou tehdy, když rozum odkáže cit do tmavého kouta, zastraší a zatlačí ho do pozadí. Už už se chystáme konat, jak nám rozum káže, a najednou záblesk světla, bodnutí u srdce, závan vůně, útržek vzpomínky, pár vět v knize nebo pár slov zaslechnutých od kolemjdoucích, nějaké nečekané znamení nás zasáhne, a my náhle znovu váháme a zvažujeme. Protože ta znamení, to jsou znamení srdce, jsou to naše nejnvtřnější přání, naše vnitřní pravda, proti které rozum těžko hledá argumenty. Pochopitelně mohou být důvody, kdy musíme dát rozumu přednost a přinést oběť, která bývá mnohem cennější a hlubší, než když se rozhodneme naopak.

A pak jsou ještě znamení, když se nedá jen tak říct, že vycházejí jen z našeho nitra. Jako třeba, když máte nutkání někam jet, a potkáte tam někoho, kdo vám už jen svou osobností dá odpověď, nebo tam uvidíte něco, co k vám výrazně promluví. Třeba sochu, kterou v mračném

dni nakrátko ozáří slunce.

Je štěstím takové znamení potkat, a přijmout ho jako požehnání je jeden z nejúlevnějších pocitů, které znám.

Třeba to nevyjde, třeba budou potíže, třeba člověk zmokne a namele si, bude se muset prát a stejně to možná nebude stačit, ale pokud nepůjde sám proti sobě, nemůže prohrát.

Sám sebe nemůže prohrát.

Vyšlo na Zvířetníku 25. 4. 2017

http://neviditelnypes.lidovky.cz/105-plus-znameni-01n-/p_zviretnik.aspx?c=A170424_192921_p_zviretnik_kosa

{fshare}